

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Lancicii E Societate Iesv Opvscvlorvm Spiritvalivm
Tomvs ...**

Łęczycki, Mikołaj

Antverpiae, 1650

Donum prophetiæ in S. Ignatio perfectissimum. Cap. III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78821](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78821)

dia repetijt, ferè per octennium; ex eleemosynis
 visitans, & officia charitatis, humilitatis ac pen-
 nitentiæ, non intermittens. Parisijs sanctæ vitæ
 exemplo, precibus & pijs colloquijs, nouem fo-
 cios, & inter eos S. FRANCISCVM XAVERIVM,
 collegit; virtute ac ingenio doctrinaque illu-
 stres: atque vnâ cum ipsis huiusmodi se voto
 obstrinxit, vt absolutis studijs, & rebus omni-
 bus contemptis, Hierosolymam peterent, ibi-
 que se animarum procurandæ saluti totos tra-
 derent; quod si per annum nauigandi se non
 offerret occasio, vel Hierosolymis permanere
 prohiberetur, illo voto iam absoluti, Romam
 irent, & suam ipsorum operam, Summo Pon-
 tifici ad auxilium spirituale proximorum de-
 ferrent. Verùm cum ex studiorum laboribus &
 vigilijs, grauem stomachi morbum Parisijs cõ-
 traxisset, Doctoris laureâ, post rigidissimum ex-
 amen, sponte quæsitum & impetratum, in illa
 Vniuersitate cum socijs, ornatus, iussu Medico-
 rum, & Sociorùm consilio, in patriam redijt. Ibi
 varijs miraculis editis, cum conualuisset, Vene-
 tias, quo socij ex composito venire debebant,
 etiam ipse profectus, in ea Vrbe ad Sacerdo-
 tium promotus est. Sed elapso iam anno inter
 Socios conditio, & nauigatione in Palæstinam,
 (propter pacem inter Turcas ac Venetos per
 id tempus sublatam) interclusa, Romam cum
 Socijs venit, initio anni 1537. Romæ Summo
 Pontifici suam obtulit operam, ad proximo-
 rum salutem. Pontifex collaudatis pijs Patrum
 studijs, duobusque S. IGNATI Socijs prælegē-
 dis S. Scripturæ, & Theologiæ, Scholasticæ le-
 ctionibus publicis, in Vniuersitate Romana
 (quam vulgò Sapienciam vocant) applicatis,
 per S. IGNATIUM, eiusque spiritualia Exercitia,
 iuuit plurimos. Interim S. IGNATIUS Societatem
 Iesv, ad fidei defensionem propagationemque,
 atque ad animarum fructum instituit, & à Se-
 de Apostolica confirmari curauit, Anno 1540.
 & in Societate Iesv, præter tria vota cum alijs
 Religionibus communia, quartum adiunxit,
 quo promittitur Obedientia Summo Pontifici,
 eundi etiam sine viatico ad infideles & Turcas,
 propter salutem animarum. Exinde Constitu-
 tionēs eiusdem Societatis condidit, admirabili-
 bus diuinis luminibus (de quibus suo loco di-
 cetur) illustratis. Et cum Sociorùm omnium
 vnanimi consensu, Præpositus Generalis ele-
 ctus esset, Societatemque cum summa pruden-
 tiæ & sanctitatis laude, annis quidecim, mensi-
 bus tribus, ac diebus nouem, gubernasset, & So-
 cios suos per vniuersum Orbem terrarum, cir-
 citer mille distribuisset, in centum ferè domi-
 cilijs, non tantùm in Italia, Hispania, Gallia,
 Germania; sed etiam in Orientali & Occiden-
 tali India, Iaponia, Brasilia, Ethiopia, Persia, in-
 numeris hominibus per se, & suos, ad veram
 fidem ac pietatem conuersis; multis rebus ad S.
 Ecclesiæ bonum institutis, frequentia sacrarum

Concionum, Lectionum, Missarum, Confessio-
 num ac Communionum, diaboli fraude iam
 pridem extinctâ, Romæ primùm, deinde in a-
 lijs Orbis vniuersi regionibus introductâ, &
 noua quadam vniuersæ Ecclesiæ luce allatâ,
 plenus meritis, Apostolica benedictione & Sa-
 cramentis ritu Catholico munitus, IESVM inno-
 cans, leuissima febricula extinctus, placidissimè
 spiritum Deo reddidit, Anno Domini 1556. vl-
 tima Iulij, ætatis 65. virtutibus ac miraculis, tū
 in vita, tum post mortem, aliisque admirabili-
 bus, & valde raris Dei donis, (de quibus iam
 agendum erit,) ornatus.

CAPVT TERTIVM.

Donum Prophetiæ in S. Ignatio perfectissimum.

CVM prophetiæ donum cum virtutibus
 collatum diuinis, inter infima sic sanctita-
 tis ornamenta; ideoque sine gratia & amicitia
 Dei esse possit; ab eo ordiri placuit Sanctimonie
 Sancti IGNATI commendationem. Quoniam
 verò Prophetico lumine, remota à Propheta-
 rum sensibus solent cognosci; & multo post
 futura, verissimè prædici; & secreta humano-
 rum cordium introspecti; & quod his omnibus
 maius ac mirabilis est, ipsius Dei arcana, om-
 nem humanæ intelligentiæ facultatem ex-
 cecidit, certissimè intelligi; hæc omnia S. IGA-
 TIVS in gradu habuit eminentissimo. Primo
 statim anno à conuersione, S. IGNATI mentem
 cælesti lumine Deus illustrare cepit admirabi-
 liter. Cum enim religionis causa, Adem S. Pauli
 Apostoli extra Oppidum Minoreffam peteret,
 & in ipso itinere ad Rubricatum amnem, qui
 Minoreffam interfuit, constitisset, nec opinanti
 repente diuina quedam oborta lux est, tanta
 tamque mirifica; vt momento penè temporis,
 nullo magistro, quamplurima clarè perspexerit,
 non solum de fidei Christianæ mysterijs, verum
 etiam de alijs, vel subtilissimis Philosophorum
 quæstionibus atque decretis, quasi nitidissimo
 quodam in speculo perspicè cerneret ea, quæ
 post multam accuratamque lectionem, maxi-
 mosque labores ac vigilias, vix demùm solent
 homines intelligentiâ comprehendere: atque
 in eo cælesti profus intuitu, non sine summa
 animi voluptate diutius acquieuit. Rursus per
 significationes arcanas: & mystica quedam ex-
 empla, oblati est eius menti modus ipse, què
 in huius vniuersi molitione summus ille re-
 rum opifex tenuit: quas illustrationes atque do-
 ctinas, vt omnino vites naturales excedunt, sic
 postea negabat S. IGNATIUS posse verbis ad-
 brati, ne dum exprimi. Atque eius generis per
 id tempus, planè diuinitus alia multa percepit.
 Quibus diuinæ clementiæ subsidijs, in recta fi-
 da

de usque adeo confirmatus est; ut etiam si nulla extitissent Christianæ religionis monumeta vel testimonia, nequaquam tamen dubitasset, ex ijs tantummodo, quæ Deo sibi aperiendo cognoverat, mortem pro defensione Catholice veritatis oppetere. Quare merito S. IGNATIUS illud S. Pauli Apostoli usurpare potest: *Neque enim ego ab homine accepi illud, neque didici, sed per reuelationem IESU Christi.* Quem fidei S. IGNATIO adhuc literarum ignaro, diuinitus infusum modum extraordinarium, & Sacræ Rotæ Auditores, & Cardinales SS. Rituum in Relatione Summo Pontifici facta, obseruauerunt. Deinde post studiorum exactum curriculum, & Venetiis, & in Vicetino secessu, & in Romano itinere, tam crebra diuinitus lumina, tam liquidas animi voluptates percepit; ut in antiquum statum illum Minorellanum, (quem postea, ob singularem & eximiam illius temporis in se Dei benignitatem, religioso ioco, primitiuam suam Ecclesiam appellare consueuerat,) non solum ex integro, sed etiam cum fenore sibi restitutus esse videretur. Constitutiones Societatis scribens, tum de alijs rebus, tum potissimum de SS. Trinitatis mysterio diuinitus sapè illustrabatur: de Diuina essentia, de distinctione & proprietate personarum, tam continua, excellenti, & abstracta à sensibus intelligentia, ut idem ipse in authographo libello, qui post mortem eius repertus est, dicat, fieri non potuisse, ut multorum annorum studijs parem consequeretur. In alio item scriptum reliquit, videri sibi in hac vita, maiorem se habere non posse, eam quam sibi Deus, in quadam visione patefecisset. Quæ tot tantæque notionis cum incredibili incunditate coniunctæ, non ad exigui temporis fructum, sed ad dies sapè complures, hæere eius pectori consueuerant: ut quocumque ingrederetur, ex comites sequerentur, cum eoque siue in cubiculo, siue in cœnatione, siue apud suos, siue apud alienos semper habitarent, & quodammodo pernoctarent: quarum æstu magnitudineque sic absorbebatur, & à seipso peregrinabatur interdum, ut similis esset hominis, qui corpore terras coleret, mente cælum. Primò quoque post suam conversionem anno, dum Minorella commoraretur, res præcipuas Societatis IESU à se postea instituendæ; eas præsertim, quibus ea à cæteris Religiosis Ordinibus distinguitur, Deo reuelante didicit: quem admodum & P. Iacobo Layni, vni è primis Socijs, ipsemet palam fassus est, & alijs grauissimis Patribus indicauit. A quibus cum rogaretur, quam ob causam hæc & illa, à more aliorum Ordinum discrepantia, in Societate constituisset, eorum singillatim rationibus redditis, ad extremum, rationum omnium summam, solebat referre ad eximiam mentis illustrationem Minorellæ diuinitus acceptam, & ad Minorellanum secessum, in quo præcipuas harum rerum notionis à Deo im-

pressas, & quasi consignatas in animo suo acceperat.

Discedens ex Hispania S. IGNATIUS, & Ioâni Paschali, tunc adolescentulo, pia in reliquam vitam dans præcepta, petenti quid secum futurum esset: bono, inquit, animo, esto fili, vbi adleueris, vxorem duces, multisque incommodis afflictaberis, quæ te solui delicias, & in auxilio diuino implorando torpere minime patientur. Dictis euentus respondit. Vnum è Socijs vitæ solitariae amore captum, de Societate deserenda cogitantem, spectroque diuinitus immisso perterritum, Deo reuelante cognouit. Petro Ferro Patauino, infirmo, sine spe humana sanitatis iacenti, omnia a seueratione prædixit, breui eum à Dei Matre sanandum. Et ita nocte insequente, totis sensibus vigilanti ægroti, Dei Mater nobili Virginam stipata choro apparuit, eundemque sua imagine tradita, sanauit. Postridè reuersus IGNATIUS hilari præter solitum ore, noui non ignarus euenti, Petrum sanum inuilit, subiecitque: Nonne ego dixi, fore, ut Dei genitrix te sanaret? Mortem Agnetis Paschaliæ, Barcinone sanctissimè obitam, Romæ Dei moniti præsentit, ut litteræ Antonij Araozij, qui morienti viduæ adfuerat, nihil ei super illa re noui postmodum attulerint. Antuerpiæ multò ante Societatem fundatam, Petro Quadrato Hispano, tunc adolescenti prædixit, eum fore Fundatorem Collegij Societatis IESU. Et ita euenit, fundauit enim cum Francisca Manionia vxore, Collegium Societatis, Methymnæ. Simonem Rodericum periculoso morbo correptum, prædixit verissimè, e morbo euasurum. Quidam haud ita pridem in Societatem receptus, cum ex imposito sibi munere tantâ molestiâ afficeretur, ut somnum capere vix posset, ac de repente sæculo cogitaret, S. IGNATIUS rem diuinitus odoratus, adolescentem nocte in tempesta è lectulo vocari ad se iussit, omnesque illi obstupescenti, sensum eius animi recessus, ac larebras patefecit, simul & perturbationes, admirabili dextertate sedauit.

Eodem charitatis officio erga alios quoque multos, pari perspicacitate perfunctus est; qui cum suos morbos propter inscitiam aperire nō possent, vltro ijs ipsemet ante, medicinam, & genus agitudinis, & causas detegebat. Stephanum Baroellum periculose ægrotantem, non moriturum ex eo morbo, prænucciatur; qui haud ita multò post, non sine magna omnium admiratione conualuit.

Cum Socij Venetijs magna aduersariorum potentia validè premerentur, ac penè ab incepto desistere decreuissent, S. IGNATIUS admonitus de periculo à Socijs, respondit, Christi causam ne desererent, eodem adiuuante voti compotes fore: nec vana fuere promissa, quippe octauo post die, causa nostris ad iudicatum est in Senatu, cunctis ferme suffragijs, atque à pe-

ritis

ritis rerum æstimatoribus, non leue miraculum est habitum, in eiusmodi Ciuitate, à duobus ignotis & peregrinis S. Patris Socijs, ijsque Hispanis, clarissimorum ciuium opes & gratiam superatam fuisse.

Franciscum Borgiam Gandiæ adhuc Ducem, & P. Iacobum Laynez, prædixit, Societatis Iesv Præpositos Generales futuros. Michaëli Arro- uire tunc adhuc inueni, occultissimas cordis cogitationes de Matrimonio ineundo detexit, simul & calamitates subsequuturas, certo euentu comprobatas. Omitto alia exempla Prophetici luminis, quia breuitas Compendij, plura referre non permittit.

CAPVT QVARTVM.

Frequentes & multiplices S. Ignatij visiones.

ET cælestia visa, ad quamdam luminis Prophetici speciem, spectare videntur, ideo hoc loco commemoranda sunt, ex quibus quamuis sanctitas Dei seruiorum petenda non sit, cum sine ijs soleat esse, & possit: quia tamen eæ quoque sunt ornamentum quoddam sanctimonie, commemorandæ sunt; nam & his quoque, & quidem in gradu altissimo, qui in hac vita haberi possit, S. IGNATIUS plenus fuit.

Prima S. IGNATIÏ visio fuit S. Petri Apostoli, deploratam à medicis eius valetudinem, diuinitus adferentis. Quem enim Diuina Maiestas elegerat, in Ecclesiæ suæ propagatorem, ac defen- sorem acerrimum, conuenienti diuinæ prouidentie modo, per Ecclesiæ suæ primum post Christum Pastorem ac Principem, sanari voluit. Paterna in domo ægrotanti, nocteque quadam vigilanti, augustissimâ specie, ac beatissimo lumine fulgens Maria Virgo, vna cum paruulo IESV, non modò sese palam ostendit; verum etiam incredibili benignitate spectandam, aliquamdiu præbuit. Quo viso mirificè recreatus IGNATIUS, tantum repente odium fastidiumque concepit eorum, quæ apud cæcos mortales prima putantur, ac præsertim quæ cum inhonestâ voluptate coniuncta sunt, vt omnes rerum illatum, quamuis diuturno vsu ac vetustate corroboratas imagines ex hominis memoria, confestim aspectus ille deterferit.

Sæpius item eadem Dei Mater S. IGNATIÏ, præsertim eo tempore, quo Constitutiones Societatis Iesv scribebat, sese videndam præbebat, vel pro illo orans, eumque sua præsentia recreans, vel Societatis Constitutiones confirmandas.

Frequentissimè item D. IESVS eundem dulcissimâ suâ præsentia solari dignatus est, & Minorellæ, & alijs in locis. Cum Venetias contendens, à comitibus itineris, in campis circumpar-

danis destitutus esset, eò quod præ imbecillitate, haud ita æquaret gradus, Christus Dominus proximâ nocte sese illi, quemadmodum antea sæpè fecerat, visendum obtulit, recreatumque mirificè, intra ipsa Patavina mœnia primùm, deinde Venetias, sine vllò errore aut difficultate, perduxit.

In navigatione quoque Hierosolymitana sese illi non semel ostendit, eumque magnopere confirmauit, ac denique incolumem ad portum Palestinæ perduxit. Hierosolymis, cum ab Armenio quodam asperè admodum increparetur, deinde immissa manu & brachio ferocissus apprehensus, ad diuersorium traheretur; inter eas contumelias Christum sibi præsentem, & vsque ad hospitium præuentem, incredibili quodam genere consolationis, aspexit.

Romam, ad Societatem fundandam, duobus cum Socijs venienti, orandi causa, non longe ab Vrbe templam ingresso, qualia passim imposita militari viæ cernuntur, statimque vt sæpè solebat, abstracto à sensibus, atque alta quadam animi contemplatione defixio, clarissima in luce, per speciem illi sese Deus Pater ostendit, Iesv filio baiulanti crucem, & crudelissimis affecto supplicijs, præsentem IESVATVM, Sociosque commendans: quos ille, eum in fidem ac patrociniū libentissimè recepisset, ad IGNATIVM placido ac sereno vultu conuersus, hæc ipsa effari verba dignatus est: *Ego vobis Roma propitius ero.* Atque id ipsum vel imprimis causâ fuit, cur S. IGNATIUS confirmatæ postmodum Societati, salutare possimum Iesv nomen indiderit.

Sed & ipsarum diuinarum personarum, modò omnium simul, modo aliquarum tantùm, & ipsius Diuinæ essentia, frequentissimis visionibus, mentem illius illustrari fuisse solitam, præsertim in Sacrificio Missæ, & eo tempore, quo Constitutiones Societatis Iesv scribens, diuinæ sapientie lumen approbationemque querebat, eius vitæ Scriptores affirmant, & euidenter apparet ex sat magno libello eius visionum, quæ pietatis & memoriæ causa in Ephemeridem retulit: quæ in eo adeò fuerunt illustres, & ipsa Diuinæ essentia intima arcana penetrantes, vt non dubitârunt hoc sæculo viri quidam doctissimi, Theologiæ Scholasticæ & Mysticæ Doctores, toto Orbe notissimi, in editis libris afferere, si vera est ea sententia, quam cum S. Thoma, alijsque primatijs Ecclesiæ Patribus plerique sequuntur, adhuc in hac vita, clarè, & non per speciem, more beatorum, etsi ad breue tempus, visam esse Diuinam essentiam à Moyse & Paulo Apostolo; & vt alijs recentiores quidam putârunt, à S. Augustino, S. Benedicto, & B. Egidio S. Francisci comite; etiam non improbabiler tribui posse S. IGNATIÏ, claram Dei visionem in hac vita, qui verbis disertis ipse de se manu propria, dum leges Societati præscriberet, scriptum reliquit, visum à se non semel ip-